

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันเน้นการใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน แต่ภาษาอังกฤษเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่มีแนวโน้มจะมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวนักศึกษา โดยเฉพาะเมื่อมีการกล่าวเน้นเรื่องการให้เรียนรู้เรื่องของวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ซึ่งถ้าเป็นภาษาอังกฤษ ก็ถือกันว่าเป็นเรื่องของการเรียนรู้เรื่องของประเทศอังกฤษ อเมริกา หรือออสเตรเลีย ยังมีการพัฒนาเครื่องมือสื่อสาร การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ทำให้การติดต่อเรียนรู้เรื่องของสิ่งที่ใกล้ตัวก็ทำได้ง่ายขึ้น แต่เนื้อหาที่ผลิตออกมามีแนวโน้มเนื้อหาสากล มีสิ่งที่น่าสนใจสำหรับคนทุกสถานที่ มากกว่าจะเจาะประเด็นเนื้อหาเฉพาะท้องถิ่น ลักษณะของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาโดยตรงจึงหาได้ยาก กระบวนการของการเรียนรู้ที่จะใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจึงทำได้ยากขึ้น ทั้งนี้เนื้อหาที่ใกล้ตัวนักศึกษาจะมีส่วนให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเห็นประโยชน์ของการเรียน เนื้อหาในบทเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัว จะช่วยลดความซับซ้อน ที่นักศึกษาต้องทำความเข้าใจสารก่อนเข้าถึงลักษณะของการใช้ภาษา

นอกจากนี้ การได้เรียนรู้สาระที่เป็นเรื่องของชุมชนตนเอง จะทำให้เกิดความเข้าใจสังคมของตนเองได้ดียิ่งขึ้น นอกเหนือไปจากสาระทางภาษาที่ได้เรียน สถาบันราชภัฏทั่วประเทศมีเป้าหมายหลักสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น จึงควรมีการศึกษาจัดหาและรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและท้องถิ่นของผู้เรียน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ อันจะเป็นการช่วยเสริมสร้างสาระการเรียนภาษา ให้ได้รู้จักตนเองควบคู่ไปกับการเรียนรู้เรื่องของผู้อื่น ตลอดจนการได้ปฏิบัติภารกิจของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่นในเชิงวิชาการและการเป็นแหล่งข้อมูลท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียนของนักศึกษาในด้านที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทยและท้องถิ่นของนักศึกษาเอง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทย โดยเฉพาะที่เน้นเรื่องท้องถิ่นของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏสงขลา
3. เพื่อศึกษาความรู้ของนักศึกษาในด้านที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเอง
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคนในเขตจังหวัดสงขลา และผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการศึกษา ในด้านที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศและท้องถิ่นของตนเอง
5. เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับจังหวัดสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยเรื่องนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศิลปศาสตร์) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวัฒนธรรมไทยศึกษา (Thai Studies) ในเทอมที่ 1 ปีการศึกษา 2544 และเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลา
2. คนในชุมชนที่ให้ข้อมูล คือผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสงขลาและ/หรือเป็นผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศิลปศาสตร์)

ชุมชนของผู้เรียน หมายถึง ชุมชนในเขตจังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศิลปศาสตร์) มีความผูกพันกับท้องถิ่นมากขึ้น
2. ได้แนวทางเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างชุมชนกับ โปรแกรม วิชาต่างประเทศของสถาบันราชภัฏสงขลา
3. ได้ข้อมูล แนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นเรื่องของท้องถิ่น และสังคมไทยสำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในสถาบันราชภัฏสงขลา

